

Capitalul de lucru devine tot mai greu de gestionat pe fondul presiunii inflaționiste și dezechilibrelor în lanțurile de aprovizionare

Organizațiile trebuie să se concentreze tot mai mult pe gestionarea fluxului de numerar, precum și pe optimizarea capitalului de lucru, pe măsura ce presiunea asupra lichidităților crește ca urmare a intensificării turbulențelor economice și a scumpirii creditelor, reiese din cea mai recentă ediție a studiului PwC Working Capital Study.

Din analiza realizată pe baza situațiilor financiare ale celor mai mari 18.000 de companii la nivel global reiese o oarecare stabilitate a ratelor generale ale capitalului de lucru și o recuperare continuă față de nivelurile atinse în timpul pandemiei, când atât capitalul de lucru, cât și lanțurile de aprovizionare au reacționat lent la șocurile externe. Totuși, provocările economice și geopolitice actuale vor pondera performanțele capitalului de lucru net.

Deși ratele capitalului de lucru prezentate în cele mai recente situații financiare anuale ale companiilor arată semne de redresare, dacă sunt analizate în profunzime, încă există tendințe îngrijorătoare și oportunități neexplorate de a mari eficiența capitalului. De altfel, este foarte probabil ca, în prezent, în bilanțurile companiilor să existe un exces de capital de lucru în valoare de 1,49 trilioane de euro, bani care ar putea fi folosiți în alt scop, mai productiv. .

Din ce în ce mai multe companii adoptă o abordare preventivă pentru a-și consolida reziliența, lucru ce ar putea avea un impact negativ asupra capitalului de lucru. Performanțele trimestriale arată că, de fapt, există o tendință de creștere constantă a capitalului nominal, lucru ce își are originea în șocul produs la începutul anului 2020. Așadar, companiile au nevoie de mai multe lichidități pentru a-și continua activitatea.

Principala sursă de îmbunătățire a capitalului de lucru pare să fie gestionarea mai atentă a creanțelor clienților, măsura adoptată în timpul pandemiei, când presiunea asupra plăților și recuperării banilor a crescut. Înșă performanța stocurilor a rămas la fel, cel mai probabil din cauza faptului că schimbările continue în lanțurile de aprovizionare duc, pe de o parte, la penuria unor materii prime, și, pe de alta parte, la stocuri în exces pentru alte materiale.

Menținerea unui nivel sanatos al nivelului capitalului de lucru va deveni un aspect crucial în contextul în care companiile se confruntă cu o creștere economică lentă și presiunea costurilor în continuă creștere. De asemenea, incertitudinea pe planul lanțurilor de aprovizionare va face acest lucru și mai important, dar și mai complex în același timp.

Restrângerea creditării crește nevoia de a optimiza capitalul de lucru

Ratele dobânzilor sunt din ce în ce mai mari în majoritatea statelor, lucru care va determina finanțari și capital de lucru mai costisitoare, cu impact asupra costului capitalului, dar și asupra disponibilității lichidităților.

Primele semne de avertizare pot fi observate în piețele de împrumuturi și de obligațiuni cu randament ridicat, în care noile emisiuni au scăzut semnificativ și costurile au crescut. Încă nu putem discuta despre o criza de lichiditate având în vedere ca piața bancară continua sa fie sursa principala de finanțare, însă bancile au devenit din ce în ce mai selective atunci când vine vorba despre alegerea clienților carora le acorda împrumuturi.

Trei tendințe care pot afecta capitalul de lucru net în următorii ani

Pe măsura ce lumea se confruntă cu consecințele pandemiei, tensiunile politice accentuale și inflația în creștere, observăm trei tendințe macroeconomice care pot afecta performanța capitalului de lucru net în următorii ani:

Creșterea economică lentă. În timp ce economiile dezvoltate s-au întors la nivelurile de producție pe care le aveau înainte de pandemie, în 2022 creșterea economică va rămâne, cel mai probabil, scăzută. Din perspectiva capitalului de lucru, acest lucru înseamnă ca viitoarele angajamente sau investiții în stocuri trebuie să fie evaluate foarte bine, iar plățile trebuie monitorizate îndeaproape. Acest lucru este esențial pentru evitarea expunerii inutile a capitalului de lucru.

Presiunea inflaționistă ar putea continua pentru cel puțin încă doi ani. Presiunile inflaționiste continua să se intensifice în urma invaziei ruse în Ucraina: prețurile la energie și alimente, care au fost cele mai afectate de război, au crescut la un nivel fără precedent. De asemenea, creșterea prețurilor materialelor, precum și provocările continue în lanțul de aprovizionare ar putea avea un efect secundar asupra capacității de a menține un nivel optim al stocurilor. Acest lucru ar determina creșterea gradului de vulnerabilitate în eventualitatea unor viitoare lipsuri în aprovizionare și fluctuații de preț. În consecință, se observă o tendință de achiziție în avans a stocurilor și o creștere speculativă pentru o protecție sporită de potențialele viitoare creșteri ale prețurilor. Totuși, toate aceste lucruri ar putea aduce presiune în plus capitalului de lucru, o scădere în lichiditate, precum și o creștere a riscului de îmbatrânire a stocurilor în viitor.

Creșterile suplimentare ale dobânzilor contribuie la costuri de finanțare mai mari. Bancile centrale din întreaga lume au continuat să își înapsească politicile monetare și să își retraga politicile de relaxare cantitativă. De asemenea, ratele bancare și ratele prognozate au crescut brusc ca răspuns la inflația record. Acest lucru înseamnă ca împrumuturile și, prin urmare, capitalul de lucru, au un preț mai mare.

Capitalul de lucru este un factor cheie pentru capitalul din ecuația rentabilității capitalului investit (ROIC). În mod interesant, toate sectoarele care au suferit o scădere a ROIC au înregistrat și o creștere a zilelor alocate capitalului de lucru net, ceea ce indică faptul ca randamentele ar putea fi crescute și ar putea crea valoare pentru corporații prin gestionarea mai bună a capitalului de lucru.

În concluzie, companiile trebuie să evalueze cu atenție sporită atât nivelul actual al capitalului de lucru, cât și achizițiile prognozate pe termen mediu și lung pentru a putea face față incertitudinilor în ceea ce privește evoluția macroeconomică.